

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

**XXXIV INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND
PRACTICAL CONFERENCE**
«World Trends in the Development of Scientific
Progress»

Collection of abstracts

August 14-16, 2024
Varna, Bulgaria

UDC 01.1

XXXIV International scientific and practical conference «World Trends in the Development of Scientific Progress» (August 14-16, 2024) Varna, Bulgaria. International Scientific Unity, 2024. 191 p.

ISBN 978-617-8427-25-2

The collection of abstracts presents the materials of the participants of the International scientific and practical conference «World Trends in the Development of Scientific Progress».

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 978-617-8427-25-2

© Authors of theses, 2024
© International Scientific Unity, 2024
Official site: <https://isu-conference.com/>

Куравська Н., Кривень С. ФУНКЦІОНАЛЬНА РОЛЬ КОМІЧНОГО У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ Й АТМОСФЕРИ СЕРІАЛУ «ONLY MURDERS IN THE BUILDING».....	121
Levitska A.I. CRITICAL THINKING IN MEDICAL ENGLISH STUDIES: HOW LINGUISTICS INFLUENCES CLINICAL DECISIONS.....	124
Мілюкова І. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	130
Мороз О. ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ЧЕРЕЗ ПРОЄКТНУ ДІЯЛЬНІСТЬ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	131
Pavlushenko O., Panchenko D. КАТЕГОРІЯ «ДУХОВНО БАГАТА ОСОБИСТІСТЬ» В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ.....	134
Reznikov Yu., Mehboob M.H. INTERNATIONALIZATION AS A TREND IN GLOBAL EDUCATION.....	138
Романюк В.Л., Гладка І.А. ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-РЕСУРСІВ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПЕРЕГЛЯДОВОГО ЧИТАННЯ СТУДЕНТІВ І КУРСУ.....	140
Тверігінова Т.І., Іванова Ю.В. ПОЛІЖАНРОВІСТЬ РОМАНУ Ю. ВІННИЧУКА «АПТЕКАР».....	145
Dikal M., Korchuk T. THE USE OF VIRTUAL LABORATORIES AND SIMULATIONS FOR STUDYING BIOORGANIC AND BIOLOGICAL CHEMISTRY.....	148
Yamshynska N., Kutsenok N. EXPLORING THE OPPORTUNITIES AND CHALLENGES OF MOBILE-ASSISTED LANGUAGE LEARNING (MALL).....	150
SECTION: PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES	
Скіцка М.В., Крайниченко А.С. ОГЛЯД МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗКУ ЗАДАЧ ТЕРМОПРУЖНОСТІ.....	155

ПОЛІЖАНРОВІСТЬ РОМАНУ Ю. ВІННИЧУКА «АПТЕКАР»

Тверігінова Т.І.

кандидат філологічних наук, доцент

Іванова Ю.В.

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Київський столичний університет ім. Б. Грінченка

Творчість українського письменника, відомого укладача літературних антологій, блогера і журналіста Юрія Вінничука знаходиться в центрі досліджень сучасної гуманітаристики. Попри визначення особливостей успіху його творчості, що активно обговорюється в вітчизняному й зарубіжному літературознавстві (Я. Поліщук, І. Бондар-Терещенко, Я. Голобородько, Р. Семків, Р. Харчук, С. Чернюк, П. Ліс-Маркевич та ін.) особлива увага приділяється характеристиці його творчості як представника літератури постмодернізму. Так, Р. Семків вважає, що генеза авторського стилю письменника «розвивається від готичних, романтичних та ранньомодерних засновків до стилізацій та містифікацій цілком постмодерного світогляду» [2, с. 56]. І. Ціхоцький та І. Боросовська відзначають сміливість, і навіть провокаційність стилю письменника, його схильність до мовних експериментів, історизму, або, навіть, псевдоісторизму [4]. Я. Голобородько виділяє здатність митця «адаптувати до українського художньо-ментального ґрунту цінності, що мали місце або набули поширення в західноєвропейській чи східній літературах, і пропонувати фабульно-образну стилістику, яка в минулому не застосовувалася для приготування національно-літературного меню» [1, с. 101].

Для творів Вінничука як письменника-постмодерніста характерна жанрова розмитість, яка утворюється за допомогою таких прийомів, як інтертекстуальність, бурлескність, гра з читацькою аудиторією тощо. Жоден з його творів не підлягає однозначності визначення жанру. Розглянемо це на прикладі роману «Аптекарь» (2015).

На перший погляд, це – пригодницький твір. Як зазначає О. Сопіна, пригодницький (він же авантюрний) роман є жанром масової літератури, якому притаманні «напружений, динамічний, часто несподіваний розвиток подій, незвичайні, подекуди й карколомні пригоди, скрутні, часто небезпечні ситуації, в які постійно потрапляють персонажі твору» [3, с. 151]. Що стосується героїв такої літератури, то попри всі випробування й негаразди вони виходять переможцями в протиборстві з силами зла, які їм постійно протистояли.

Роман Вінничука «Аптекарь» щільно насичений динамічними подіями. Тут йдеться про студентські походи, піратські війни, сутички з розбійниками, вбивства, зникнення, переслідування й судові процеси; герої видають себе за інших, перед ними постають загадки, які вони змушені розв'язувати. Усе це є типовими складовими авантюрного роману. Героям в складних ситуаціях часто допомагають їхні власні якості – фізичні чи інтелектуальні (надздібності,

надзвичайна інтуїція, уважність тощо) або чесноти характеру (доброта, сила духу тощо). До того ж, ці якості часто з'являються та/або розвиваються у ході сюжету. Сюжет в пригодницькому романі зазвичай однолінійний, композиція – проста, а герой, який долає життєві перешкоди, викликає захоплення і повагу.

В той же час автор не поспішає ідеалізувати свого головного героя. При наявності певних чеснот Лукаш Гулевич погоджується привласнити документи свого померлого товариша і жити під чужим ім'ям. Автор використовує характерну для пригодницької літератури рису – хибну переможеність героя. Авторський стиль ускладнює цей прийом, вибудовуючи цілу схему подій:

- 1) хибна поразка головного героя (Лукаша після звинувачення у вбивстві, до якого він непричетний, засуджують до четвертування);
- 2) відчуття приреченості і невідворотності вироку (щоб не відчувати болю під час страти, Лукаш випиває отруєне вино);
- 3) очікування страти (засудженого вже привезли до ешафоту, але отрута чомусь не діє; він поки не помирає, але його обізнаність в усіх нюансах і механізмах страти сильно зважчує обставини);
- 4) зворотне - невідворотне: останньої миті з'ясовується невинність аптекаря, його звільняють, але він відчуває певні зміни у своєму організмі (ситуація, повністю ідентична та водночас зовсім протилежна по відношенню до попереднього пункту: тепер Лукаша ніхто не вбиватиме, але він знає, що механізм дії отрути вже запущено);
- 5) абсолютно щаслива розв'язка: виявляється, що друзі замість отрути в кухоль з вином додали сильне снодійне, тож життя героя вже ніщо не загрожує. Більше того, остання сцена роману – це початок кохання Лукаша і Рути, що підсилює щасливий фінал твору.

Роман «Аптекарь» має також елементи роману-сповіді: головний герой Лукаш Гулевич, син пароха зі Страдчі під Яневом, розповідає про своє життя від дитинства до зрілості: дитячі роки у батьківському домі, навчання медичній справі в Падуанському університеті, життя в Венеції, знайомство зі студентом із Зальцбурга Мартином Айрером, участь у бойових діях між мальтійськими лицарями і турецьким військом на морі, поїздка до Львова, до якого, на прохання загиблого товариша, Лукаш приїхав вже під його ім'ям і з його документами на спадщину [5]. Герой розповідає про події і факти свого життя, аналізуючи свої й чужі вчинки, розмірковуючи над пережитим.

Приватне життя героя відбувається на тлі історичних подій європейських реалій XVII століття. Розповідаючи про життя Лукаша у Венеції, автор відтворює атмосферу воєнного протистояння між Венеційською республікою та Османською імперією, роль мальтійських лицарів в роздмухуванні цього конфлікту, їхнє втручання в суспільне та культурне венеційське життя. Але більш докладно в романі описується життя у Львові доби Пізнього Середньовіччя, репрезентуючи культурний код міста, який вміщає ландшафтний, генетичний, матеріальний і духовно-культурний елементи. Вінничук зображує Львів у трьох аспектах: Львів структурно-архітектурний (Краківська брама, Ратуша, Високий замок, кам'яниця «Під Грифоном», костел

святого Андрія тощо), культурний (зображення життя львівської інтелігенції, докладні розповіді про аптечну та лікарську справи) та Львів низький (показ життя міських волоцюг, завсідників шинків, історія родини катів, які вважалися відокремленими від усіх прошарків суспільства). Велика увага в романі приділяється повсякденному життю міста, побутовим сценам та опису інтер'єрів (аптека, магістрат, катівня, будинки персонажів). Автор порушує тему традиційної та народної медицини, розповідаючи про засоби лікування, рівень освіченості лікарів, санітарний (точніше, антисанітарний) стан у місті. Таким чином вибудовується в романі старольвівський текст, який можна простежити майже в усіх творах письменника. Зображення повсякденного життя львів'ян разом з увагою до їхніх соціально-психологічних характеристик дозволяє визначити наявність в творі елементів соціально-побутового роману.

В романі «Аптекар» поруч із звичайними людьми діють чорнокнижники (батько Рути), алхіміки (Йоган Калькбреннер), відьми (Вівдя, Рута), чорти (Франц), описуються різноманітні відьомські обряди, нечиста сила втручається в життя звичайних людей. Поняття «містика» у контексті роману можна трактувати у подвійному сенсі. Перший – основний та очевидний – у значенні магічного, чаклунського, чарівного, такого, що не піддається поясненню. І другий – «містика» – від слова «місто». Адже разом із фантастичною складовою йде цілком звичайна та побутова – місто, люди, тисячі різних історій, що, так само, як і структура твору, існують окремо одна від одної і одночасно переплітаючись між собою.

О. Сопіна зазначає, що пригодницький роман є підґрунтям для появи таких жанрів, як детектив, фантастика, трилер та горор [3]. Однак між ними є суттєва різниця, яка полягає у співвідношенні дійства (погоні, напади, викрадення, вбивства тощо) до інтелектуальної складової, чого, наприклад, трилер не потребує у великій кількості (цей жанр захоплює читача великою кількістю дій). Але саме це потрібно для створення якісного детективу, який передбачає також наявність розслідування та/або розв'язання складних загадок та задач.

Також в романі наявні елементи детективного жанру: на тлі постійних страт і розбійницьких бешкетувань відбувається вбивство молодої повії Емілії, на яке ніхто з адміністрації міста не звертає уваги. Намагаються провести розслідування вбивства лише кат Каспар, аптекар Лукаш-Мартин та його учень Лоренцо, який виявився переодягнутою дівчиною і, як з'ясувалося наприкінці, сестрою вбитої повії. Завдяки своєму аналітичному розуму і спостережливості вона вистежує й вбиває всіх кривдників сестри.

Отже, в творі Вінничука «Аптекар» основний жанр пригодницького роману переплітається з елементами роману-сповіді, соціально-побутового, фантастичного, детективного роману, що характеризує його поліжанровість.

Список використаних джерел

1. Голобородько Я. Інтертекстуальність й ультрасексуальність. Синекура Юрія Винничука / Голобородько Я. Артеграунд. Український літературний істеблїшмент : зб. ст. Київ : Факт, 2006. С. 101–118.

2. Семків Р. А. Бурлеск і пародія у творчості Юрія Винничука. Наукові записки НаУКМА. Філологічні науки. 2015. Т. 176. С. 52–57.
3. Сопіна О. А. Пригодницький твір як жанр масової літератури: дефініції, типологія, конститутивні ознаки. Мільйон історій. Поетика пригод у літературі та медіа: зб. наук. матеріалів конференції, (м. Бердянськ, 22–23 вересня 2016 р.) / гол. ред. О. П. Новик. Бердянськ: БДПУ. С. 150–151.
4. Ціхоцький І. Старольвівська белетристика Юрія Винничука: авторська концепція мовного історизму (на матеріалі роману «Аптекарь»). Вісник Львівського університету. Серія філологічна. 2018. Вип. 68. С. 30-47.
5. Вінничук Ю. Аптекарь URL: <https://readukrainianbooks.com/1673-aptekar-jurij-pavlovich-vinnichuk.html#part1> (дата звернення 11.08.2024).

THE USE OF VIRTUAL LABORATORIES AND SIMULATIONS FOR STUDYING BIOORGANIC AND BIOLOGICAL CHEMISTRY

Dikal Mariana

Candidate of Medical Sciences, Associate Professor
Department of Bioorganic and Biological Chemistry and Clinical Biochemistry

Kopchuk Tamara

Candidate of Medical Sciences, Associate Professor
Department of Pharmacology
Bukovinian State Medical University, Chernivtsi

Information technology plays a significant role in modern education, particularly in the study of bioorganic and biological chemistry by medical students. It provides numerous opportunities to enhance the learning process, ease access to knowledge, and improve the effectiveness of mastering complex material. Innovative tools in education, such as virtual laboratories and simulations, offer an interactive environment where students can conduct experiments, model chemical processes, and study complex concepts without needing to be physically present in a laboratory [5].

Virtual laboratories are becoming increasingly popular in modern education, especially in the fields of medical sciences, bioorganic, and biological chemistry. They offer unique opportunities for students to gain practical experience with scientific experiments without leaving the classroom or even from home.

The main advantages of virtual laboratories are:

- safety, students can conduct dangerous experiments without risking their own safety or that of others. This is especially important for working with toxic or explosive substances;
- accessibility, virtual laboratories are available 24/7, allowing students to work at their convenience, especially in remote learning scenarios where access to physical laboratories is limited;
- cost-effectiveness, learning in virtual laboratories requires fewer expenses for materials, equipment, and maintenance;